

- A dolgozók egészségének védelmében (2. old.)
- „Nem akarunk visszatérni Amerikába” (2. old.)
- A csanádi kollektivisták példát mutatnak a tavaszi vetésben (3. old.)
- A tornyai kollektivisták kötelezettségvállalásai (3. old.)
- Mezőgazdasági tanácsadó — Az őszi vetések gondos ápolásával biztosítsuk a gazdag termést (3. old.)
- Ahol megvárják, amíg a víz elfárad... (3. old.)
- A négyzetes íszelbevetés alkalmazása (3. old.)
- Árucsera-egyezmény India és Lengyel Népköztársaság között (4. old.)
- Rohamosan nő a munkanélküliség az Egyesült Államokban és Kanadában (4. old.)
- Nemzetközi szemle (4. old.)

Fokozzuk a szocialista verseny lendületét május 1 tiszteletére

A napokban megjelent a sajtóban a craiovai „November 7” mezőgazdasági gép- és szerszámgépgyár versenyfelhívása május elsejéig, a dolgozók nemzetközi szolidaritásának napja tiszteletére. A versenyfelhívásban foglalt kötelezettségvállalások hazánk munkásosztályának forró hazaszeretetről és az R.M.P. KV 1953 augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülése határozatának valóra váltásáért vívott harcban elszánt küzdeni akarásról tesznek tanúbizonyságot.

Lelkes hagyományra vált országunk dolgozói számára, hogy május elsejét — a világ összes dolgozóinak nemzetközi szolidaritásának, a munkások testvéri összefogásának napját — a tervfeladatok teljesítéséért folyó harc fokozásával fogadják. A munkások, technikusok, mérnökök és tisztviselők jól tudják, hogy a termelési sikerek közvetlenül elősegítik a dolgozók életszínvonalának növekedését, erősítik népi demokratikus államunkat és ezáltal a Szovjetunió vezette legyőzhetetlen békabárbort.

Ebben az esztendőben, az iparosítás és a nehézipar továbbfejlesztése terén elért eredmények alapján, a május elseje tiszteletére szervezett szocialista verseny a belső tartalékok felhárása és hasznosítása jegyében, a könnyű- és élelmiszeripari cikkek termelésének fejlesztése, a munkásosztály által a dolgozó parasztság számára nyújtott támogatás fokozása jegyében folyik.

Május elseje, a dolgozók nemzetközi szolidaritásának közelgő napja tiszteletére a craiovai „November 7” mezőgazdasági gép- és szerszámgépgyár munkaközössége fokozza a szocialista versenyt az idei terv határidő előtti teljesítéséért, hogy ezzel is hozzájáruljon a Román Munkáspárt Központi Vezetősége 1953 augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülésén kidolgozott terv megvalósításához — hangzik a versenyfelhívás, amely nagy visszhangra talált hazánk összes gyáraiban és üzemében. Tartományunk és városunk ipari vállalatainak dolgozói részéről is lelkes kötelezettségvállalások hangzottak el május elseje fogadására.

Városunkban a „I. Ranghe” gyár munkaközössége a tartomány összes fémipari vállalatainak dolgozóival intézett versenyfelhívást, amelyben a globális termelési terv 101, az árutermelési terv 102 százalékos teljesítését vállalta. A „I. Ranghe” gyár dolgozói egyebek között a következőket foglalták meg kötelezettségvállalásukba: „Hét százalékkal tulszárnyaljuk a traktorcserealkatrészek gyártásának előirányzatát, maradéktalanul tiszteletben tartjuk a választékra vonatkozó előírásokat, a tiznaponkénti szállítási előirányzatot, amelyet a földművelésügyi és erdészeti minisztérium határozott meg... Támogatjuk a GTA-kat, állami gazdaságokat és kollektív gazdaságokat, amelyeknek védnökségét vállaltuk, azáltal, hogy elsőbbséget adunk javítási terveik teljesítésében a szükséglet szerint.”

Felhívásukra elsőként a „Vörös Lobogó” gyár dolgozói válaszoltak. Vállalták: globális termelési tervüket 102, árutermelési tervüket pedig 101 százalékban teljesítik, ugyanakkor a traktorcserealkatrészek termelési tervét 200 százalékban valószínűleg meg és az áprilisa előirányzott mennyiséget április 10-ig leszállítják. A közszükségleti cikkek termelésének 10 százalékos tervtúlteljesítését is elhatározták.

Mindezekből kitűnik tehát, hogy fémipari vállalatunk dolgozói a közszükségleti cikkek termelésének növelésével, a mezőgazdaság hatékony és sokoldalú támogatásával kívánják köszönteni május elsejét és ezáltal még eredményesebben akarnak hozzájárulni az R.M.P. KV 1953 augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülése határozatának valóra váltásához.

zárulni az R.M.P. KV 1953 augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülése népgazdaságunk fejlesztésével kapcsolatos határozatának valóra váltásához. A határozat előírja a közszükségleti cikkek termelésének fokozását és a mezőgazdaság viszonylagos elmaradottságának mielőbbi felszámolását.

Tartományunk könnyű- és élelmiszeripari vállalatainak dolgozóival a „Teba” gyár munkaközössége intézett lelkes hangú versenyfelhívást. A „Teba” gyár dolgozói felhívásukban a tervfeladatok mennyiségi teljesítése és túlteljesítése mellett, a termelvények minőségének javítását is vállalták. „Tizenhatszáz százalékos különleges (extra) minőségű és 78 százalékos elsőosztályú szövöttáruat készítünk” — szögezi le a felhívás. Világos tehát, hogy a könnyűipar munkásai, technikusai és mérnökei sem elégszenek meg a közszükségleti cikkek termelésének növelésével, hanem több, de egyben állandóan jobb minőségű áru kívánnak készíteni a dolgozók számára.

A tervfeladatok teljesítéséért vívott küzdelmet össze kell kapcsolni az önkénteségi ár csökkentésével is. Ezért szükséges minden téren bevezetni a szigorú takarékosági rendszert. A május 1 tiszteletére folyó verseny során kitartó munkát kell kifejtetni az alap- és segédanyagok, a fűtőanyag és a villamosenergiapazarlás megszüntetéseért. A siker biztosítása érdekében minden üzemben fokozni kell a belső tartalékok felkutatását és értékesítéséért szervezett harcot és annak keretében a takarékosági mozgalmat átfogó, széles tömegmozgalommá kell fejleszteni.

A vállalatok vezetőkollektíváinak elsőrendű feladata: megteremteni az összes műszaki és szervezési feltételeket, hogy a május 1 tiszteletére folyó szocialista verseny teljes egészében és jó körülmények között bontakozhassék ki. A vállalatvezetőknek gondoskodniuk kell a munkahely nyersanyaggal és szerszámmal való zavartalan ellátásáról. Gyakorlatba kell illeszteni mindazokat a műszaki és szervezési intézkedéseket, amelyek elősegítik a termelési folyamat fellendülését. Különösen fontos, hogy minden vállalatnál rendszeres és könnyen áttekinthető nyilvántartást vezessenek a verseny eredményeiről.

A pártalapszervezetek feladata: az üzemi bizottságok irányítása olyképpen, hogy azok a versenyben konkrét szervező- és mozgósító munkát fejtsenek ki. Csakis így vállalhat a szocialista verseny a termelés fő lendítő erejévé. A pártalapszervezetek fordítsanak különös figyelmet a politikai agitációra, tegyék tevékenyebbé és vértelkezzék fel a szükséges ismeretekkel az összes agitátorokat, használják fel minél jobban a falugazdákat, a versenygrafikonokat és a tiszteletablakokat a szocialista verseny egyre magasabb színvonalára történő emelése érdekében.

A pártalapszervezetek, az üzemi bizottság aktivistáinak ismerniük kell az üzemi ellenjáró dolgozókat és munkamódszereiket, hogy elősegíthessék a fejlett munkamódszerek széles körű elterjesztését.

A városi és a rajoni pártbizottságok kövessék figyelemmel, hogy a pártalapszervezetek miként biztosítják a versenyben a politikai nevelést és irányítást, hogyan végzik a tömegeknek a munka iránti szocialista magatartásra való nevelését.

Emeljük tehát még magasabbra a szocialista verseny zászlaját! Fogadjuk május elsejét, a világ dolgozóinak nemzetközi szolidaritásának napját a tervfeladatok teljesítésével és túlteljesítésével. Kulassuk fel és hasznosítsuk a belső tartalékokat, a párt és a kormány gazdasági programjának valóra váltásáért, a népgazdaság fejlesztéséért és a dolgozó nép anyagi és kulturális színvonalának emeléséért!

gatója. A norvég vendégek ellátogatnak országunk több vidékére.

Vendégeinket a banasai repülőtéren a Külföldi Kulturkapcsolatok Román Intézetének képviselői fogadják. (Agerpres)

Norvég vendégek érkeztek a fővárosba

A Külföldi Kulturkapcsolatok Román Intézetének meghívására a fővárosba érkezett Hans Glessing, a Népi Demokratikus Országok Barátságai Társaságának titkára és Olaf Daigard, az oslói színházakadémia igazgatója.

Román színművészek utaztak Prágába

A Román Népköztársaság és a Csohszlovák Köztársaság között fennálló kulturális együttműködés keretében Prágába utazott Sica Alexandrescu rendező, az RNK művészeti-

nek érdemes mestere és Traian Ghilescu színművész, a Iasi Nemzeti Színház igazgatója.

Május 1 tiszteletére

Kiemelkedő teljesítmények

Az 1954. évben minden erejüket latba vetve végzik munkájukat a szocialista versenyben résztvevő dolgozók. Céljuk a munka termelékenységének fokozása, a minőség állandó javítása.

A „I. Ranghe” szerszámgépgyár dolgozóinak versenygrafikonja az elmúlt hónapban kitűnő eredményeket tükrözött. E kiváló eredmények annak köszönhetőek, hogy a gépgyár munkaközössége márciusban ezzel a jelszóval kezdte munkáját: „Dolgozunk minél nagyobb lendülettel s köszöntjük munkásokkal május elsejét, a dolgozók nemzetközi szolidaritásának napját”. E jelszó tudatában a fogaskerék osztályon a „Vörös Csillag”-brigád tagjai, Kerekes László vezetésével, 210 százalékos normatúlteljesítést valósítottak meg. Ugyancsak a fogaskerék osztályon Mátyás Lajos 240, Szász Gyula pedig 205 százalékkal termelt normán felül.

A „Nicolae Vasu” esztergályos brigád tagjai minden igyekezetüket arra fordítják, hogy teljes egészében elsajátítsák brigádfelelősiük, Schneider Ádám munkamódszerét.

Közlekedésünk korszerűsítéséért

1954 januárjában a CFR TC 5 műhely dolgozói különböző műszerek gyártásához kezdtek a telefonközpontok részére. A munka hatalmas lendülettel folyik. Ez eddig is jelentős összegű megtakarítást eredményezett, mert a gyártott műszereket ezelőtt külföldről szereztek be.

A TTR-műhelyben sorozatban készítik a háromirányú irányító készülékeket, amelyek a távvilágjelzőkhez szükségesek. Így elősegítik a vonatok jobb közlekedését és a közlekedés biztonságát. Ugyancsak a TTR-műhelyben gyártják a kábelkészítőkészítők, amelyek segítségével a vonatok érkezését jelzik. Ebben az évben kezdtek gyártani az elektromágneses Siemens-féle irányítást is. Ezek segítségével ellenőrzik az állomásokban a szemafelők helyzetét a vonatok érkezésénél. Ez is nagymértékben hozzájárul az esetleges balesetek kiküszöböléséhez.

Lelkes munkavállalások

Az oxigéngyár dolgozói nagy lelkesedéssel fogadták a „I. Ranghe”-gyár munkaközösségének május 1 tiszteletére intézett versenyfelhívását. Annak tudatában, hogy az üzemek és gyárak oxigén ellátása döntő fontosságú, az oxigéngyár dolgozói a nagy nap méltó megünneplésére vállalták, hogy áprilisi globális tervüket 105 százalékban teljesítik; a munka termel-

rét. Igyekezetüknek eredménye, hogy márciusban 154 százalékkal tulszárnyalták normájukat. Tóth Béla elvtárs szintén az esztendőben résztvevő dolgozók. Arra törekszik, hogy egyre több munkadarabot dolgozzon meg, de ugyanakkor nagy gondot fordít a minőség javítására is. Az elmúlt hónapban 173 százalékos normatúlteljesítést ért el. A „Nikosz Belojannisz” maros-brigád tagjai is szorgalmasan végzik feladataikat. Brigádvezetőjük, Majnók István, jól szervezi meg a brigád munkáját. Így sikerült a brigád tervét átlag 132 százalékkal tulszárnyalni.

A „December 21” műköszörős brigádban fokozódó lendülettel dolgozik Handra Mária és Langó Julia. Mindketten nagy gondot fordítanak a minőségi munkára is.

A szerszámgépgyár munkaközösségének tagjai örülnek az elmúlt havi szép eredményeknek s elhatározták, hogy egyre jobban fokozzák munkalendületüket.

Az új műszerek gyártásánál lendületes munkájával Necula Gheorghe, a TTR-műhely dolgozója tűnt ki. Munkájában a Kovaliov, Kuznyecov, Vorosin szovjet módszereket és Dobre Marin kezdeményezését alkalmazza. Így haladja tul normáját átlag 128 százalékkal. Lelkesedéssel dolgozik Balareanu Nicolae is, aki 32 százalékkal szárnyalja tul az új műszereknél előirányzott havi feladatát.

Az SCB-műhely munkaközössége is öntudatos és jöminőségű munkát végez. Tapos Gheorghe munkájában Lidia Korabelnyikova és Kuznyecov módszerét alkalmazza. Normáját 127 százalékkal szárnyalja tul és még jobb eredmények elérésére törekszik. Olariu Gheorghe is az SCB-műhelyben dolgozik és 112 százalékos normatúlteljesítést ért el.

Állatállományunk fejlesztéséért

A „Prodalimint” kombinát munkaközössége arra törekszik, hogy rövid időn belül minden dolgozó megismerje népköztársaságunk minisztertanácsának és a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének, az állatokra és állati termékekre vonatkozó szerződéses és felvásárlási rendszer megújításáról és fejlesztéséről, a lakosság élelmiszerellátásáról és az ipar nyersanyag-ellátásáról, valamint az állattenyésztés és hizlalásról szóló határozatát.

Agitációs munkájuk eredménye meg is mutatkozik. Eddig a nehéz- és könnyűipar, valamint a falvak dolgozói több ezer szerződést kötöttek állattenyésztésre. A „Prodalimint” kombinát munkaközössége, mielőtt átadja a dolgozóknak a malacokat, beoltja

azokat, hogy az állatok védve legyenek a járványos betegségek ellen. Az állatorvosok állandóan felügyelik alatt tartják a malacokat, ellenőrzik a helyszínen az állatok fejlődését. Olyan esetben, ha egy-egy malac megbetegszik, megadják a szükséges kezelést. Természetesen, aki szerződést kötött a malacokra, azonnal jelentse, ha az állatok megfellegetnek.

A határozott gyakorlatba ültetésével gyaraink, üzemünk és termelőszövetkezeink mellékgazdaságai jóval kibővültek. A „I. Ranghe”, „December 30”, „November 7”, „Teba”, „Vörös Triló”, cukorgyár, „Libertatea” és a többi gyárak vezetősége is kötött szerződést mellékgazdaságaik kiegészítésére. Számos malacot vettek át hizlalásra.

Szocialista versenyben a traktoros brigádok

A sikulai GTA több, versenyben lévő traktorbrigádja szép eredményt ért el. Különösen két traktorbrigád tűnt ki a szocialista versenyben: Az 5. és 6. számú IMSZ-brigád, amelyek a craiovai és coroi kollektív gazdaság földjein dolgoznak.

A 6. számú brigádból kitűnt Cosa Iosif

traktoros, aki 109 százalékban teljesítette tervét. A brigád ezideig több, mint 200 kiló motorinát takarított meg.

Az 5. számú brigádból szép eredményt értek el Mot Ioan és Marchis Petru traktorosok, akik tervük 70 százalékát teljesítették.

Teljesítették kampánytervüket

(Telefonon levelezőnkől, Anton Maria-tól).

A szentannai gép- és traktorállomás traktorosai jó munkaszervezéssel, a szocialista verseny fokozásával és a traktorok munkaképességének teljes kihasználásával április 10-én teljes egészében befejezték tervelőirányzatukat.

A tavaszi munkálatok során a 10. és 12. számú brigádok tűntek ki. Bolovan Ioan elvtárs vezetésével 18, illetve 14 százalékos

túlteljesítéssel. Különösen Foc Urban és Roman Pavel traktorosok dolgoztak nagy szorgalommal a szocialista versenyben és 64, illetve 31 százalékos túlteljesítést értek el.

Miután a kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások földjein befejezték a szántás-vetést, a traktoros-brigádok megkezdtek az egyéni gazdaságok dolgozó parasztok földterületeinek megművelését, hogy ezek is bőséges terméshozamot érjenek el.

A dolgozók egészségének védelmében

A poliklinika szemészeti osztályán számos dolgozó várakozik a szolgálatot teljesítő orvosra. Nyolc óra. Az orvos nem késik. Rövid percek alatt megteszi előkészületeit. Többen azonnal a helyszínen kapnak segítséget és orvosi tanácsot, míg a súlyosabb szembetegségeiben szenvedőket a „Filatov” szemészeti klinikára utalják. A szomorvosok egymást felváltva végzik munkájukat úgy a poliklinikán, mint a „Filatov” szemészeti intézetben.

Dr. Grünwald Márton, a „Filatov” szemészeti klinika orvosa, a nap mint nap történő kisebb és nagyobb szemoperációk sikeréről beszél. A klinika körlemben a betegek között dr. Hatjegan Juliu elvtárral találkozunk. A már operált és operálásra kerülő betegek szemét vizsgálja, biztató szavaival minden beteget megnyugtat.

— Az én látásomat is az elvtárs mentette meg — mondja Guzman Grigore, akinek szeméről nemrég Hatjegan dr. operálta le a szürke hálygot.

Azóta látása sokat javult.

— Márciusban 13 nehéz, 13 közepes és 33 könnyebb operációt végeztünk — mondja dr. Maté Viktor fiatal szemész. — Valamennyi jól sikerült.

A műtőasztalon Kovács György nyugdíjas beteget készít elő a szemoperációra. Betegsége annyira súlyos, hogy balszemét az orvosok kénytelenek eltávolítani. Dr. Hatjegan Juliu és dr. Grünwald Márton hozzákendek az operációhoz. A műtét fájdalommentesen folyik és sikerrel végződik.

A „Filatov” szemészeti intézet sikeres lejárati orvosdokumentumokat igazolják.

Állandó orvosi felügyelet

A „December 30”-üzem dolgozói a gyár orvosi rendelőjében elsőrendű kezelésben részesülnek. A dolgozókat négy kerületbe osztották. Minden kerület élén egy kezelő orvos áll, aki a megjelölt időben bekvógyászati felülvizsgálatokat végez. A kerületi orvos helenként ellátogat az üzembe és ellenőrzi a dolgozók munkakörülményeit, érdeklődik egészségük iránt. Ezáltal, amikor a beteg a rendelőben jelentkezik, az orvos már többnyire ismeri panaszait és ez nagy mértékben megkönnyíti a kezelést.

Az üzem diszpenzária tiszta, tágas és világos körtermekkel is rendelkezik. A hosszadalmasabb kezelésre szoruló betegeket gondos ápolásban részesíti a diszpenzár munkaközössége. A beutalt betegek pontos időben, jól elkészített, esetleg diétás ételket kapnak.

A sebészeti rendelőben az orvosok kisebb operációkat is végeznek.

A Panmunzsön közelében lévő Szonkogni falu hátró szálka volt az amerikai propagandisták szemében. Itt tartózkodtak még nemrégiben azok a fogságba került „ENSZ katonák”, akik nem akarnak visszatérni hazájukba.

Az amerikai megbízottak eleinte teljeséggel tagadták, hogy vannak olyan amerikaiak is, akik nem akarnak a mai Amerikában élni. Marc Clark tábornok kijelentette: „Nem vagyok hajlandó elhinni, hogy akadhatnak olyan amerikaiak, akik megtagadják a hazatelepítést”. Míg az azonban meggyőződött róla, hogy a szonkogni táborban igenis vannak ilyen amerikai katonák, az amerikai felhosszu időn át nem akarta megkezdni ott a felvilágosító munkát és csak később szervezett egy kollektív „beszélgetést”... hangszóró útján: felvilágosították az amerikai hadifoglyokat „az amerikai demokrácia magasrendű elveiről”. Ez az elvont érvelés azonban teljesen hatástalan maradt. Az amerikai katonák, akiket több, mint három évvel ezelőtt azért küldtek Koreába, hogy „megsemmisítsék a kommunizmust Ázsiában és az egész világban”, most már nem tartják meg a közös nyelvet az amerikai propaganda elcsépelelt módjait alkalmazó agitátorokkal.

A külföldi megfigyelők bizonyos következtetéseket vonhattak le a rendelkezésükre bocsátott bőséges anyagból. A semleges övezet déli részében. Tonzsanni faluban voltak azok a táborok, ahol a néphadsereg és a kínai önkéntesek fogságba került katonáit tartották. Ezekben a táborokban csak úgy rajzolták az amerikai militarista klík zsoldjában álló liszinmanista és csangkaj-eckista ügynökök. Az amerikaiak általuk ellenőrizték a táborokat, mégpedig úgy, hogy aláaknázták a felvilágosító munkát, erőszakkal visszatartották a hadifoglyokat. A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság és a Kínai Népköztársaság megbízottainak nem adtak lehetőséget arra, hogy kihasználhassák a felvilágosító munkára szánt időt. Ugyanakkor a semleges övezet északi részében, Szonkogni faluban volt egy tábor, ahol az úgynevezett „ENSZ-csapatok” megbízottainak teljes lehetőséget nyújtottak arra, hogy felvilágosító munkát végezzenek a liszinmanista, amerikai és az „ENSZ-csapatok” más hadifoglyai között. Mégsem sikerült rávenniük a hadifoglyokat arra, hogy lemondjanak a hazatelepítés meglátogatásáról. Rövid idő múlva az „ENSZ-csapatok” báját jósárukba abbahagyták a felvilá-

„Sóhaj az utcákon...”

— Olasz filmbemutató a „Nicolae Bălcescu” filmszínházban —

Új olasz filmet perget a „Nicolae Bălcescu” mozgófényképszínház. Címe: „Sóhaj az utcákon”. Témája a kapitalista országok munkanélküli tömegeinek küzdelme a megélhetésért.

Paolo Bettoni felve közeledik otthona felé, mert aznap nem keresett semmit, még az állomáson kintálkozó „nagy” alkalmat, a hordármunkát is kivették kezéből az igazi hordárok. Egyetlen garas nélkül rója az utcákat, arra gondol, hogy kifizeti és felesége ma újból éhesen marad. Nem először és nem utoljára...

Ime, így néz ki bármely kapitalista ország bármely városa: kopott ruhájú és üresgyomru emberek, akiknek családjuk éhez és akik számára még a remény csillogása sem marad meg, hogy holnap, esetleg holnapután munkát kapnak.

Bettoni számára — aki eddig becsületesen, emberségesen akart élni — nagy alkalom kínálkozik: autólopás! Nem, nem akarja, hiszen becsületes ember, nem mocsokolhatja be magát... De aztán mégis megteszi. Megteszi azért, mert számára nem marad más hátra. A társadalom, amelyben él, ráviszi az autólopásra. S aztán megkezdődik a hajsz. Robog az autó a sima aszfalton, amelyet a bettonik építettek, hogy kényelmessé tegyék az életet, s vele együtt rohan Bettoni és családjának gondolata, a holnap felé, a szebb holnap felé, de...

De a sima aszfaltot a bettonik nem saját életük megépítésére építették. A carciók számára, a gyártulajdonosok, a bankárok, a trösztvezérek, a hajótársaságok tulajdonosainak készült a sima út, rájön erre Bettoni, amikor néhány óra múlva nyónában feltűnnek a motorkerékpáros „kisérletek”, a börtön árnyai: a rendőrök.

Böszörményi Zoltán.

Illa Ehrenburg:

„A népek akarata”

(Az „Orosz Könyv” kiadása)

Illa Ehrenburg, a béke világmozgalm egyik legjelentősebb vezető képviselője. A kiváló szovjet író tevékeny részt vesz a Béke Világtagács munkájában. Felszólalásait, békeharcos cikkeit őszinte érdeklődéssel fogadják a béke hívei szerte a világon.

„A népek akarata” címmel az „Orosz Könyv” kiadásában megjelent kötet Ehrenburg 1953 nyarán elmondott beszédeinek és ebben az időszakban írt cikkeinek gyűjteménye. Ez az időszak az, amikor a Béke Világtagács budapesti ülését tartotta és amikor a béke hívei harcuknak olyan jelentős sikerét könyvelhették el, mint a koreai fegyverszünet.

Ez a film — figyelembevéve azokat a nehéz körülményeket, amelyek között napvilágot látott — harcos kiállítás azok mellett, akiknek óhajuk, hogy szabadon, boldogan élhessenek. Paolo Bettoni visszaviszi az autót a garázsba, ahonnan ellopta. A garázsőr nem vette észre a lopást. Elszörményedve tapasztalja, hogy a legjobb barátja az életére tört, hiszen ha nem hozta volna vissza, a garázsőrt elbocsátják, még be is zárják... Ezáltal sikerült elkerülni a lopás következményeit.

— Donato, a kocsimosó ugyanis elmegy fölünk, — mondja bucsuzással a garázsőr Bettoninak, — holnap elfoglalhatod az állást.

Elérkezett hát a nap! Bettoni mégis álláshoz jutott. Családjával boldogan száll fel a villamosra... Az utcán fiatallembert ödöng tétlenül, körül néz, mintán meggyőződött, hogy senki sem látja. Lehajol és felveszi az eldobott cigarettavéget, rágyújt...

Ki ez? Bettoni? Nem... Más valakit! Bettoni állást kapott, de sokan, százan, ezren nem kaptak. Tovább éheznek, máról holnapra tengetik életüket, de hisznek abban, hogy eljön a nap, amikor családjuk nem éhez, emberségesen élhetnek, életük szép, kényelmessé válik.

„Így néz ki egy város — mondja a bemondó — amit az emberek építettek azért, hogy széppé tegyék életüket.” — Így fejeződik be ez a bátor, haladászellemtű film, amely merészen tükrözi a kapitalista országokban nyomorgó munkanélküliek szomorú sorsát és érzékelteti, hogy a végleges megoldás a kapitalista társadalmi viszonyok között nem lehetséges.

Böszörményi Zoltán.

SPORT

A kerületi bajnokság vasárnapi mérkőzései

A kerületi bajnokságban vasárnap lejátszásra kerülő mérkőzések programja a következő:

Grabáci pályán, délután fél 4 órakor: Recoita Grabaci—Metatul „I. Ranghet”; borossebesi pályán, délután fél 5 órakor: Avintul Borossebes—Metatul Fl. Rosie (AMTE); pankotai pályán, délután 4 órakor: Avintul Pankote—Progresul Borosienoi; lippai pályán, délután fél 3 órakor: Progresul Lippa—Recoita Pécska; nagyszentmiklósi pályán, délután fél 3 órakor: Spartak Nagyszentmiklós—Spartak FZ.

Fl. Rosie UTA—Locomotiva RATA

Az „A”-csoport ötödik fordulóját keretében vasárnap délután fél 5 órai kezdettel az UTA-stadionban a Fl. Rosie UTA a marosvásárhelyi Locomotiva együttesét látja vendégül. Előzőleg 2 órakor az aradi Locomotiva és a nagyváradi ICO ifjúsági csapatai játszanak bajnoki mérkőzést, fél 4 órakor pedig közelabda mérkőzés lesz.

Közlemények

A VÁROSI NEPTANÁCS kereskedelmi osztálya közli, hogy a nyugdíjasok és az egyéni kartellatulajdonosok részére az élelmiszerjegyek kiosztását április 10—20 között végzik. Felhívják az érdekelteket, hogy fenti határidő után nem adják ki a májusi élelmiszerjegyet.

A TARTOMÁNYI mozivállalat igazgatósága az érdekeltek tudomására hozza, hogy vasárnap, április 11-én délután 10 órakor a „Május 9” klub termében osztják ki a nyerteseknek a filmismertető verseny díjait.

A „COMBUSTIBILUL” városi osztálya közli, hogy az „L”-típusú kőolajkették továbbra is érvényben maradnak és tulajdonosaik 50 banis áron kapják a kőolajat. A „G” és „V” típusú kartellák április—december hónapokra érvényüket veszítik és a „G”-kartellák tulajdonosai 75 százalékát visszakaradják a levont famennyiségnél. Az A, N, P, S, T és R1 típusú kartellák tulajdonosai május és augusztus 15 között, a második részletben, a B, C, D, E, F, G és R2 típusú kartellák tulajdonosai augusztus 15 és december 1 között, a harmadik részletben kapják meg ezt a famennyiséget. A vállalatok és intézmények kartella-kezelői keressék fel a „Combustibilul” városi osztályát, hogy a kartellák láttamozásával kapcsolatos új utasításokat megkaphassák.

körülmények között, amikor maguknak a koreaiaknak nem volt hajlékuk, nekünk hadifoglyoknak engedték át azokat a házaszkákat, amelyek az amerikai bombázások közepette mintegy csoda folytán épségben maradtak. Mi másnak lehetne ezt nevezni, mint az ember iránti szeretetteljes magatartásnak?

Egy Sullivan nevű chicagói származású néger, meleg hangon nyilatkozik kínai és koreai barátairól, akik életében elsőként bántak vele úgy, mint velük egyenlő emberrel.

Az amerikai lapok több ízben olyan embereknek akarták feltüntetni a hazatérést megtagadó amerikai hadifoglyokat, mint akikből hiányzik a hazaszeretet, a hazafiság érzése. A hadifoglyok közös nyilatkozatban leleplezik az amerikai propagandának ezt a nemtelen eljárást. Ezt írják: „Ami azokat az okokat illeti, amelyek miatt mi, amerikaiak nem térünk vissza hazánkba, sok mindent fel lehet tételezni. Mind egyikünknek megvannak a maga reményei és vágyai. De van egy közös óhajunk is. Jól tudjuk, hogy komoly lépést tettünk. Erre a lépésre azonban mély és hosszadalmas megfontolás után határoztuk el magunkat. Itt maradunk, am ez nem változtat azon, hogy amerikaiak vagyunk. Szeretjük hazánkat és népünket, de szeretjük a személyi szabadságot is. Törjük vagyunk az „amerikai életmóddal”. Most tudjuk, mit éreznek az emberek egy olyan társadalomban, ahol nincs ellentmondás aközött, amit hirdetnek és aközött, amit a valóságban tesznek, olyan társadalomban, ahol gondolat szabadság van. Az USA-ban sok hangzatos szótlanot puffogtatnak a békéről és szabadságról, a valóságban azonban lábbal tiporják a szabadságot és a békét... Most a legfontosabb feladatunk, hogy harcoljunk a békéért és a szabadságért, harcoljunk nemcsak önmagunkért, hanem az amerikai nép és az egész világ népeinek békéjéért és boldogságáért...”

A hazatérést megtagadó amerikai hadifoglyok nyilatkozatai súlyos vádak az agresszív amerikai körök ellen, amelyek most, a koreai hadműveletek megszüntetése után is új háborúkról álmodoznak, akadályozzák a nemzetközi feszültség enyhülését, figyelmen kívül hagyják az egyszerű emberek millióinak azt az óhaját, hogy megvédjék és megszilárdítsák a világbékét.

(Megjelent a „Pravda”-ban.)

„Nem akarunk visszatérni Amerikába”

gostító munkát a hadifoglyok körében, mivel hogy ez a munka semmiféle eredményre nem vezetett. A dél-koreai hadsereg 325 volt katonája, továbbá 21 amerikai — köztük 3 néger — és egy angol hadifoglyot jobbnak látta a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban maradni.

— Amerikában nem fogja mindenki elhinni, ha olyan amerikaiakról írunk, akik nem óhajlanak visszatérni hazájukba — mondották az amerikai tudósítók Panmunzsönben. — Konkrétebb bizonyítékokra van szükségünk.

— Miféle bizonyítékokra? — kérdezte tőlük egy kínai elvtárs. — Hiszen módjukban áll feltüntetni bármilyen kérdést honfitársaiknak.

Erre az „Associated Press” hírügynökség egyik munkatársa kissé kijött a sodrából. Azokhoz az amerikai katonához fordult, akik nem akarnak hazatérni s így kiáltott feléjük: „Vannak itt olyan személyek, akik haza óhajlanak térni?” Hangos és dörgő „nem” volt a válasz. A burzsoa újságírók egy darabig gondolkodtak, majd kérték, hogy minden egyes hadifoglyal négy szemközti beszélhessenek. Ezt is megengedték nekik. A „Daily Express” című angol lap Spurr nevű tudósírója figyelmesen végignézte Andrew Condron angol katonát, aki nem akart visszatérni hazájába. Az újságíró hol közelebb lépett a fogolyhoz, hol lépést eltávolodott tőle, mintha csak arról akart volna meggyőződni, hogy Condron áll-e előtte, vagy sem... Az angol sajtótudósítók végül is — anélkül, hogy tovább szót vesztettek volna, morcosan, elégedetlenül megindultak Jeep gépkocsijaik felé.

Érdekesek azok a részletek, amelyeket az amerikai hadifoglyok mondanak el. Egy Belhomme nevű belga származású hadifogly kivételével valamennyien Amerikában születtek, amerikai iskolákban tanultak, saját bőrükön tapasztalták az Egyesült Államok politikáját.

Richard Cordian szakaszvezető 37 hónapig volt fogságban. Részletesen beszél magáról, 1927-ben az Egyesült Államok északkeleti részén született. Korán árvaságra jutott. Később villamos hegesztő lett egy hajógyárban, majd 1946-ban bevonultak. 1950 augusztusában Koreába érkezett. Négy hónappal később, decemberben a kínai önkéntesek fogságába került. Akkor

volt ez, amikor a 2. amerikai hadosztály, amelyben szolgált, a Szinancszu melletti harcokban teljesen megsemmisült.

— Sajnos, — mondotta Cordian — nem tartozom azok közé az amerikaiak közé, akik már a koreai háború megkezdése előtt világosan látták az amerikai külpolitika agresszív, leigázó jellegét. Amikor elindultam Koreára, azt hittem, hogy megyek megvédeni az Egyesült Államokat a „kommunista agresszió” ellen. Annak idején ezt mondták nekünk a hadseregben. Csak később, a fogságban értettem meg — s nem is egyszerre — ennek az állításnak a képtelenségét, amelyre az amerikai propaganda támaszkodik. A valóság felismerése mélyen behatolt tudatomba. Nagy iskola volt számomra a fogság azért is, mert ideológiai szempontból is kigyógyultam. A kínai önkéntesek magasfokú emberséges bánásmódja a hadifoglyokkal, nagy mértékben hozzájárult ahhoz, hogy ez a szellemi gyógyulási folyamat teljesen megérttesse velem és bajtársaimmal azoknak az érdekeit, akik nemrégiben ellenfeleink voltak — a kínai és koreai katonák érdekeit. Megérttem annak a nagy ügynek az igazságát, amelyért hősiessen harcoltak.

Cordian kiütösképpen hangsúlyozza: fogságának egész ideje alatt nem fordult elő, hogy a hadifoglyokra bizonyos eszméket, következtetéseket, szempontokat kényszerítettek volna.

A hadifoglyoknak különböző nyelvű újságok álltak rendelkezésükre. Kaptak újságokat Angliából, az Amerikai Egyesült Államokból, Franciaországból, a Kínai Népköztársaságból, Indiából és más országokból. A hadifoglyok jól tudják, hogy az amerikai sajtó még most is rágalomhadjáratot folytat az északkoreai hadifoglytáborokban elkövetett állítólagos kegyetlenkedésekkel kapcsolatban. A hadifoglyok tiltakoznak e rágalom és álhírek ellen, elítélik a burzsoa újságírók alaváló módszereit.

„Amikor az úgynevezett kegyetlenkedésekről hallok fecsegni, — mondja John Dann amerikai katona — mindig eszembe jut egy dolog. Arról, hogy milyen mértékű pusztítás dult az északkoreai városokban és a lakosság körében, én éppúgy, mint a többi hadifogly, csak akkor szerettem tudomást, amikor fogságba kerültem. És ime, ilyen

Harcban a bőséges termésért

A csanádi kollektivisták példát mutatnak a tavaszi vetésben

A tavaszi vetéskampány eddigi eredményei azt mutatják, hogy mezőgazdaságunk szocialista egységei példával járnak élen a tavaszi vetésben. Ez a tény ösztönzőleg hat az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztszakra és mozgósítja őket a szántás-vetés mielőbbi elvégzésére.

A csanádi „Stefan Plavát” kollektív gazdaság tagjai megértették, hogy a tavaszi vetésben példamutatóan élen kell járniuk. A pártalapszervezet irányításával a vezetőtanács tagjai, a brigád- és csoportvezetők széleskörű felvilágosító munkát végeztek a kollektivisták sorában, hogy valamennyien jelenjenek meg a tavaszi munkában. A kollektív gazdaság tagjai átértékelték, hogy mivel az idő előrehaladt, minden erő a vetés gyors elvégzésére kell összpontosítani.

A tervszerű politikai felvilágosító munka eredményeként a kollektivisták jelentős megvalósításokat értek el a tavasziak vetése terén. Április 6-án estig elvetették az előirányzott 100 hektár napraforgót, 100 hektár zabot, 80 hektár fokhagymát, 11 hektár vöröshagymát, 20 hektár mákot, 20 hektár borsót, 120 hektár cukorrépát, 41 hektár gyöngyösvetést, ezenkívül más terményeket, zöldségféléket és 50 hektár jarovizált burgonyát. Ezáltal a kollektivisták sikeresen teljesítették az első szakaszhoz tartozó növények vetését.

A tavasziak vetése nemvart rövid idő alatt befejeződött a kollektív gazdaságban. — Az első szakaszhoz tartozó növények vetését alig egy hét alatt befejeztük —

mondja Harkai András kollektivistája. — 1953-hoz viszonyítva a tagok lényegesen nagyobb számban jelentek meg a munkában. Ugyanis a múlt években bőséges termésünk volt és azok a tagok, akik rendszeresen résztvettek a közös munkában, bőséges jövedelemhez jutottak.

Regbő Saveta kollektivistája a múlt évben csak néhány munkanapegységet teljesített a kollektív gazdaságban. Most a tavaszi vetés megkezdése alkalmával munkához látott és kijelentette:

— Meggyőződtem a közös munka előnyéről s ezért elhatároztam, hogy nap-nap után részt veszek a munkában.

Szavát be is tartotta. Jelenleg már az élenjárók sorában halad, állandóan túlteljesíti normáját.

A tavaszi növények vetésével párhuzamosan, a kollektivisták lendületesen megkezdtek a gyümölcsösök gondozását és a melegágyak készítését. Eddig 3200 gyümölcsfát — őszibarack, kajszin, alma — és 20 000 szőlőtővényt ültettek el. Ezenkívül 27 000 szőlőtőkét kikapartak, 400 gyümölcsfát bepermeteztek, 420 négyzetméter melegágyat és 19 000 lápkockát készítették a növények palántázására.

A kollektivisták brigádonkénti és egyéni szocialista versenyben végzik munkájukat. A tavaszi vetés megkezdése alkalmával a kilencedik brigád, Lucó József vezetésével, versenyre hívta a gazdaság többi brigádjait. A brigádok elfogadták a versenykiírást; gyűléseken szövegezték meg válaszaikat és így valamennyi brigád versenyszel-

lemben kezdte meg a munkát. A szocialista verseny keretében Dávid Miklós és Balázs András kollektivisták átlagosan 30 — 35 százalékkal túlteljesítik napi munkaegetységüket. Kitént még Fűrge István, Trifonov Lubisa, Paul Antal, Mészáros Lajos, Blr Petru, Popovici Voin és mások, akik nap nap után 20 — 25 százalékkal túlteljesítik a normát.

A kollektív gazdaság tagjai az elért eredményektől fellelkessülten, szocialista versenyre hívták a rajon több kollektív gazdaságát a tavaszi vetés mielőbbi elvégzésére és az őszi vetések gondozására.

A kollektivisták jó eredményeinek tulajdonítható nagyrészt, hogy Csanád községben az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztszok is igyekeztek kikészülni a lemaradást és ezideig csaknem százszázalékban elvégezték az első szakaszhoz tartozó növények vetését. A kollektív gazdaság példamutatását követve, Bora Nicolae, Crăciun Ioan, Kühn Antal, Horváth József, Mészáros János és más szegény- és középparasztszok kelő időben elvégezték a vetést. A község dolgozó parasztszjai elhatározták, hogy hazafias versenyre hívják Nagyszentmiklós város mezőgazdasági termelőit, hogy mielőbb elvégezzék a vetést.

Jelenleg a kollektivisták előkészítik gépeiket, mert rövidesen megkezdik a tengeri négyzetes fészkebevetést. Valamennyien arra törekednek, hogy ebben az évben még nagyobb hektáronkénti terméshozamot érjenek el.

Jambor József.

A tornyai kollektivisták kötelezettségvállalásai

A tornyai „Vörös Traktor” kollektív gazdaságban Ozda István elnök feldolgozta a nagylaki kollektív gazdaság versenyfelhívását, amelyet alaposan megvitattak a tagokkal. Ezt követően megállapították azokat a pontokat, amelyeket a „Vörös Traktor” kollektív gazdaság a jobb és több termés elérése érdekében vállalt. A pontok a következők:

— A vetéshez biztosítják a csávázott és válogatott magvakat.

— A föld felszárkádása után kelő időben elvégzik az összes vetési, szántási és boronálási munkákat. (Ezt már 30 százalékkal el is végezték).

— A burgonya termésénél szemcsés szuperfoszfátot használnak a fejtárgyázás elvégzése érdekében.

— A növények vetésénél alkalmazzzák a haladott agrotechnikai módszereket. Harminc hektáron a kukoricát négyzetesen lécszékbe vetik.

— Száz százalékkal emelik a takarmány-alapot az állattenyésztés növelése érdekében.

— Az összes mezőgazdasági gépeket, felcsereleket és igazsálatokat teljes mértékben kihasználják a tavaszi kampányban és a kifizűtt idő előtt 12 nappal befejezik a tengeri vetést, tíz nappal pedig a második időszakra előirányzott gabonaműveket.

— Nagy gondot fordítanak a vetések gondozására, különösen a búzára, kukoricára és napraforgóra. A kukoricát háromszor kapálják kézzel és kézzel. A cukorrépát négyyszer kapálják és egyszer gyomlálják.

— Ellenőrzik, idejében leküzdik és megsemmisítik a kártevőket minden növényfajtánál.

— A szerződött növényeket a kifizűtt határidőre leszállítják és átadják a szövetkezetnek.

Ezeket a pontokat vállalták a Vörös Traktor” kollektív gazdaság tagjai és munkavállalásuk önbizalmáról tanúskodik. Arra törekednek, hogy az 1954. évi tervet becsületesen teljesítsék s ha lehet, túl is szárnyalják.

Takács Antal, a kollektív gazdaság kovácsa, háziilag burgonyavető gépet készített, amely elősegíti a 70x70 cm. négyzetes vetés gépesítését és két nap alatt három hektár 58 ár burgonyát ültetett el vele. Ezáltal feleslegessé tesz a kapát a fészkevágnál és a betakarásnál. Takács Antal elvtárs vállalta, hogy Ozda István elvtárs segítségével tovább tanulmányozza újítását, amelyet alkalmazni fognak a burgonya kapálásánál és feltöltésénél. Jelenleg Takács elvtárs egy keresztszoros kukoricavetőgépet összeállítással dolgozik.

Mihaleczki Mária,
levelező

Mezőgazdasági tanácsadó

Az őszi vetések gondos ápolásával biztosítsuk a gazdag termést

Tartományunkban a tél folyamán elegendő csapadék hullott. Az olvadás elég lassú volt, a föld tartotta az összevetett növények tavaszi fejlődési szükségességet megteremtve. Mezőgazdaságunk dolgozóira az a feladat hárul, hogy ezt a kedvező megőrzik a növények számára, továbbá a kikelt növények fejlődését elősegítsék s ezáltal biztosítsák a bő termést.

Ezt a feladatot tűzi az RNK minisztertanácsának és az RMP Központi Vezetőségének határozata minden mezőgazdasági dolgozó elé. A dolgozó parasztszok becsülettel kötelesek, hogy fokozott harcot folytassanak a hektáronkénti terméseredmény növelése érdekében.

Lássuk, milyen munkákat szükségesek elhízi:

Tavasszal az olyan területeket, ahol a tél hűnyomás miatt a föld megfagyott, felülte megkezdésedett, járassuk meg könnyű ezees hengerrel. A henger a megcserepesedett felső földréteget megmozdítja, amékkül, hogy a növényeket kitépne. A földkegert részben azért kell megtörni, porhanyossá tenni, mert a növények gyökereinek bevegőre is van szükségük. A talajt így légjárhatóvá tesszük. Másrészt a cserepes hátránya az is, hogy tömböt alkot, — ha felső rétege kiszáradt, — az alsó rétegből szívja a nedvességet és nagymennyiségű vizet párologtat el. Amennyiben megszüntetjük a káros felületet, a nagy párolgás is megszűnik.

Tavasszal nemcsak őszi vetéseink, hanem a gyomnövények is életre kelnek. Mikor a vetés a fedélés után megerősödött, vagy a fellagított vetések újra fogantak, boronáljuk meg őket. A boronálás azért szükséges, hogy a megülepített talajt fellazítsuk, megszüntessük a hajszálcsővességet és ezáltal megakadályozzuk a talajnedvesség elpárolgását, ugyanakkor elpusztítjuk a vetésre károsan ható kikelt gyomnövényeket is. A boronálást óvatosan kell végeztetni, hogy a vetésben minél kevesebb kárt okozunk. Lehetőleg a sorok irányára merőlegesen, azaz keresztben járassuk a boronát, vagyis a földet álló mentén. A sorok irányában való boronálás csak a keskeny, hosszú földöken indokolt — írja elő az agromini-

mum szabálya. A tavaszi boronálás természetesen befolyásosodott a Marcu-lesti-i kísérleti állomáson végzett kísérletek nyomán is, ahol a megboronált területen a boronálássalul hagyottólhoz viszonyítva 8—10 százalékkal nőtt a termés.

A gyengén kikelt vetéseket vizsgáljuk át tüzetesen és minél hamarabb javítsuk fel műtrágyával. Elsősorban a gazdaságokban található trágyával dolgozzunk, például a fahamu, vagy a másra nem használható szalma elegetéséből nyert hamu igen alkalmas foszfor-káli tartalmu trágya. Hektáronként 300—400 kő szórható el. Boronálás előtt közvetlenül hektáronként 1500—2000 liter trágyával öntözhetünk, amit háromszor-négyyszer annyi vízzel hígítottunk fel. Ha műtrágya áll rendelkezésünkre, szuperfoszfáttal 100—150 kilót, káliumsóval 50—70 kilót, amonaszótrómból 80—100 kilót szórhatunk el hektáronként. Feltétlenül trágyázni kell a magtermesztő parcellákat, amint ezt a minisztertanács 1954. évi tavaszi mezőgazdasági munkálatokról szóló határozata külön is hangsúlyozza.

Az olyan parcellákon, ahol a tél megrázkította a vetést és a ritkulás 30 százalékon alul van, boronáláson kívül nem végzünk semmilyen más munkát, mert a buza például bokrosodással kitölti a hézagokat. Abban az esetben, ha a ritkulás 30 százalékon felül, azt pótolni kell. Felülvetjük (búzával, árpával) tavaszi korai fajtákkal, hogy lehetőleg egyszerre érjenek be az őszi vetéssel. A kapott termést azonban nem használhatjuk vetőmagként a következő évben. Ha nagyobb kiterjedésű parcellákon kikapartuk a vetést, újra kell vetnünk és pedig a minisztertanács határozata értelmében, kukoricát.

A tavasz előrehaladtával az őszi vetéseket meg kell gyomlálni. Akármilyen tisztát megot vetettünk és akárhogyan is műveltük meg a földet, vetésünk gyomos lesz, ha nem gyomlálunk. A földben maradt gyommagvak kikelnek s nemcsak a táplálékot, fényt, nedvességet és levegőt vonják el a termesztett növénytől, amely által nagy mértékben csökkentik a terméshozamot, hanem megreheztik a géppel való aratást és hátráltatják a cséplési munkálatokat is. A gyomokat tehát minél előbb ki kell irtani

Ahol megvárják, amíg a víz elpárolog.

Tartományunkban számos egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztszok is lendülettel végzi a tavaszi szántás-vetés munkálatait. Sokan közülük arra törekednek, hogy az agrotechnikai szabályoknak megfelelően idejében vessenek, mert tudják, hogy a haladott módszerek alkalmazásával, az agrotechnikai szabályok pontos betartásával várhatnak csak bőséges termést.

A tavaszi kampány munkálatai Körösjáron Székudvar községének határában is megkezdődtek, az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztszok közül azonban számosan csak részben teljesítették az első időszakra előirányzott növények vetési tervét, annak ellenére, hogy a községben lévő „I. C. Frimu” kollektív gazdaság tagjai jó példát mutattak. A kollektivisták elvégezték az első időszakra előirányzott növények vetését és szép eredményeik a jó szervezést, a közösen végzett munka felfőbbrendűségét bizonyítják.

A közégi néptanács végrehajtó bizottságának elnöke, Domokos Bálint elvtárs azzal indokolja az egyénileg gazdálkodók lemaradását, hogy a szántóföldek egy része még nem eszikkadt meg, sőt mi több, nagy területek még viz alatt vannak. A vetés első szakaszba tartozó növények nagyrészt pedig éppen ezekre a helyekre irányozták elő. Ez megfelel a valóságnak, de a néptanács végrehajtó bizottságának nem volna szabad ölbetett kezekkel várnia, míg a víz elpárolog a földekről. Ha ezt akarnák megvárni, akkor az első időszakhoz tartozó növények csak a harmadik időszak elején kerülhetnének a földre, a termés pedig gyenge lenne.

Székudvar község néptanácsának végrehajtó bizottsága mozgósítja a dolgozó parasztszokot a víz levezetésére a földekről. Alkalmazzzák a gyakorlatban a jelszót: „Az ember befolyásolja a természetet”. A néptanács végrehajtó bizottsága hibás abban is, hogy éppen a későn száradó talajra tervszerűsítette az első szakaszba tartozó növények vetését. Komoly mozgósító munkát kell végezniük a néptanács képviselőinek is. Ne csak hetenként egyszer beszéljessenek el a dolgozó parasztszokkal, hanem keressék fel őket naponta, s végezzenek egyénenként is felvilágosító munkát.

A pártalapszervezet tevékenységében is hiányosságok mutatkoznak. A pártalapszervezet büroja nem végez kielégítő mozgósító munkát és nem ellenőrizi az IMSz szervezet munkáját sem. Ez okozta, hogy az IMSz szervezet nem teljesítette a tavaszi kampánnyal kapcsolatos havi tervét.

A körösjároni néptanács mezőgazdasági osztálya pontosan ismeri Székudvar község vetési helyzetét, hiszen naponta kapnak jelentést a vetési munkálatok adatairól. A rajoni néptanács mezőgazdasági osztályának aktivistái azonban terepkihasználást helyett csak az irodában vitálgatják meg egyes községek vetési helyzetét. „Talán nincs lucerna és lőhere vetőmagjuk a székudvariaknak?” — kérdezik egymástól, de azt nem tudják, hogy az ezévre előirányzott lucernát, napraforgót, burgonyát olyan területre tervszerűsítették, ahol az elmúlt évben rizet természetűek. A földterületek szélén még ott vannak a vízlevezető csatornák is, de a víz levezetésére még semmiféle intézkedés sem történt.

A rajoni pártbizottságnak is irányítania és ellenőriznie kell a közégi pártalapszervezet munkáját, hogy behatósan foglalkozzék a tavaszi vetési kampánnyal való mozgósítással.

Ha a közégi pártalapszervezet és a néptanács végrehajtó bizottsága kikészülni a hiányosságokat, akkor Székudvar községben is behozhatják a lemaradást és elvégezhetik a vetési munkálatokat.

Szender Károly

A négyzetes fészkebevetés alkalmazása

Borosjenőrajonban mind több dolgozó parasztszok és kollektivisták művelik a haladott agrotechnikai módszerek alkalmazásával. Egyre többen vetik négyzetesen a burgonyát, kukoricát és más kapásnövényt.

A rajon több kollektív gazdaságában a burgonyát négyzetesen fészkebe vetették. A borosjenői kollektivisták négy hektáron, Coroiu község kollektív gazdaságának tagjai két hektáron, a craival kollektivisták három hektáron és a siadi kollektivisták pedig 2,5 hektáron végezték el ezt a munkát.

Borosjenőrajon kollektív gazdaságának tagjai elhatározták, hogy más kapásnövényeket is négyzetesen fészkebe vetnek. A siadi kollektivisták például vállalták, hogy e módszer alkalmazásával 60 hektáron kukoricát és 2 hektáron takarmányrépát vetnek el.

Tordai Lajos,
agrármérnök

Nemzetközi szemle

Gyászünnepekből — harcos tüntetés

Egyre többen ismerik fel az összefüggést az „európai védelmi közösség” terve és az amerikaiak igyekezte között, hogy az indokínai szennyes háborút az egész Ázsiát elárasztó háborúvá terjesszék ki. Ugyilát-szik, hogy azok, akik az amerikai külpoli-tikát irányítják, meglehetősen lebecsülik a tömegek értelmi képességét. Ugy képzik, hogy például a francia nép hanyatt-homlok menekül az „európai védelmi közösség” szárnyai alá, ha az amerikai kormány szö-veleit megfontalgatja a csatabárdot Ázsia déli-keleti részén felett.

Amint azonban a legutóbbi franciaorszá-gi események is igazolják, a francia nép nem ismer nagyobb veszedelemet Franciaor-szág számára, mint amilyen veszélyt az „európai hadsereg” jelentene magára az ország függetlenségére nézve. Olyan euró-pai hadsereg létesítése, amelynek élén nyu-gatnémet náci tábornokok állnának és amelyek keretén belül Franciaország a far-kas és a bárány közötti „szövetségben” a bárány szerepét töltené be, — minden fran-cia hazafi ellenállásába ütközik.

Ezzen vékony réteg az, amely Fran-ciaországban Lanielt és Bidault-t követi a haza elárulása terén. A tervezett „európai védelmi közösséggel” szembeni harc nem egy politikai, vagy világnézeti csoport ügye Franciaországban, hanem a különböző pár-tok tagjai, pártokhoz nem tartozó munká-sok, parasztok és más foglalkozású, hazájuk-at féltő emberek vesznek részt abban a küzdelemben, amelynek célja megakadályoz-ni a német revansvágyók győzelemre jutá-sát Európában.

Juin marsall például, eddig háborúatla-nul élvezte azoknak a köröknek a bizalmát, amelyeknek politikai irányelvei között legkevésbé a nép javára hozott intézkedések szerepelnek. Juin marsall, mint az északatlanti szövetség szervezője európai hadseregének parancs-noka és mint a francia fegyveres erők leg-felső tanácsának elnöke, közvetve és köz-velelül is az amerikai imperialisták irányí-tása alá tartozott. Még sem tudták kiőni lelkéből a felelősségérzetet Franciaország függetlenségének megvédéséért. Nem merle vállalni a történelem előtti számadást azért, hogy hozzájáruljon Franciaország katasz-trofájának előkészítéséhez. Juin marsall te-hát felemelte szavát a nyugatnémet náci-k vezette „európai hadsereg” létesítése ellen.

Nyilván amerikai utasításra, a francia mi-nisztertanács nyomban megfosztotta a til-lakozó Juin mindkét tisztségétől, mondván, hogy „Juin zavart keltett a politikai életben a ratifikálásra vonatkozó nemzetgyűlési vi-ta előtt”. Magyarán: Juin magatartásával befolyásolni igyekezett azokat a nemzetgyű-lési képviselőket, akikről az „európai védel-mi közösség”-re vonatkozó egyezmény ra-tifikálását várták.

Nem kétséges, hogy a marsall állásfoga-lása valóban hozzájárul ahhoz, hogy a nemzetgyűlésben még több képviselő har-coljon a nyugatnémet újrafelfegyverzést biztosító „európai hadsereg” létesítése ellen. Még súlyosabb csapásnak az „európai had-sereg” hívei számára, De Gaulle tábornok egy sajtóinterjújával azzal csatlakozott a „zavarok”-hoz, hogy kijelentette: „Az eu-rópai védelmi közösség gondolata egy a természet törvénye elleni kalandos vállalko-zás” és hogy: „Jól meg kell érteni: ha ezt a képzettséget ratifikálják, egy félvszázad-ra, de inkább örökre, elveszti Franciaország azt a jogát, hogy saját sorsa felett hatá-rozzon. A Juin-ellenes hadjáratról beszél-ve, De Gaulle tábornok hangsúlyozta, hogy az a történelemben példa nélküli álló er-őkkel szembeni veszteség.”

Nem lehet a francia népet és a hazá-jukhoz hű francia katonai szakértőket meg-évesztetni azzal az amerikai propagandá-val, hogy Franciaország érdekei a Távol-Keleten forognak veszélyben. Nem lehet meggyőzni Franciaország népet olyan kép-működő gyászünnepekről sem, mint ami-lyent vasárnap az ismeretlen Katona sir-jánál rendeztek hivatalosan, az Indokínában elesett francia katonák emlékére.

Nem szennyező a sírköveket akarja ki-fejezni „gyászt” a francia nép, hanem har-cos ellenállással kívánja megakadályozni a francia katonák további pusztulását az ame-rikai imperialisták távoli keleti érdekeiért. Ezért nem engedték meg a tömegek, hogy Laniel miniszterelnök és Plevin hadügymi-niszter elmondja hamisan csengő gyászbe-szédét. Ezért harsogta túl „ékezőségeit” a

francia tömeg hangja: „Mondjátok ki”, „Le az európai hadseregeket!”, „Ejjen a francia hadsereget!”, „Ejjen Juin!” Az Arc de Triomphe környékén röplapokat terjesz-tettek ezzel a szöveggel: „Talan Stulpna-gel-el akarjátok helyettesíteni Juin-t?” (Stulpnagel nazi tábornok, Páris egyik hó-héna volt a megszállás idején). Jogosan ír-ta a „l'Humanité”, hogy a tervezett gyász-ünnepekre Juin ellátogatása és ezzel szoros kapcsolatban az európai hadsereg elleni til-takozó tüntetéssé változott.

Mindenkinek pedig akkor történni, amikor a világ népei nagy várakozással tekintenek a genfi értekezlet elé, amelynek összehívása kétségtelenül a békéért harcoló tömegek győzelmének számít. Természetesen az ame-rikai háborús körök már most mindent el-követnek annak érdekében, hogy a genfi tanácskozás ne járjon azzal a sikerrel, amelyet attól a béke hívei várnak. Dulles amerikai külügyminiszternek, a Kínai Nép-köztársaság címére intézett fenyegetéseit azt a célt szolgálják, hogy megnehezítsék a tárgyalásokat Kórea békés egyesítése és az indokínai háború megszüntetése ügyé-ben.

Dulles, az amerikai monopolisták leg-megbízhatóbb képviselője fáradhatatlanul tevékenykedik a nemzetközi ellenfelek elmé-lyítése terén. Természetesen a világ népei egyre fokozódó lendülettel harcolnak a há-bo-rus körök minden zavarkeltő megnyílvá-nulásával szemben. Olyan lapok, mint pél-dául a londoni „Times”, a „News Chro-nicle”, valamint a francia polgári lapok is könnyelműen olvasók kívánságának eleget tesznek, amikor élesen tiltakoznak az ame-rikai kormány mesterkedései ellen. Az USA-kormány láthatóan eleve kudarcra akarja ítélni a genfi tanácskozásokat, ahol tudva-lévoan a Kínai Népköztársaság küldöttei is megjelennek. Az amerikaiakat „l'Aurore” című francia újság például Dullesnek az indokínai háború kiterjesztésére irányuló beszédével kapcsolatban azt ajánlja vala-mennyi franciának, hogy „őrizze meg hi-degverését”.

Minden jel arra mutat tehát, hogy az amerikai reakciós köröknek nem sikerül az Indokína-ellenes „közös akció” létrehozásá-val megteremteni a francia—nyugatnémet „közös akciót” Európában. Erre nézve biz-tosítják a béke híveinek, a francia, az orosz és magának a békeszerelő német népek harcos ellenállása az új háború előkészíté-sével szemben. A nemzetközi ellenfelek cső-keztetésére irányuló törekvés ma már vilá-gszerte olyan hatalmas erőre kapott, hogy azt semmiféle reakciós mesterkedéssel sem lehet legyőzni.

Churchill ismét teleplezte önmagát

Anglia népének egyrésze bizonyos, fogl-bizott abban a lehetőségben, hogy az or-szág közvéleményének nyomására Winston Churchill, Anglia miniszterelnöke hétfőn elmondott parlamenti beszédében ellátóan nyilatkozik az amerikaiaknak eléggé meg-nem bélyegezhető hidrogénbomba-tesztelési kísérleteiről.

Bizonyos, hogy az angol népet, — mint minden más népet is, amelynek célkitűzé-sai között nem szerepel a föld felületének kiellen pusztává változtatása, — „nem hagyja hűleg”, hogy néhány meghi-bíthatlan „büvészinas” felidézze a pusztí-tás szellemét, mint ahogyan ez legutóbb a bikini robbantási kísérlet alkalmával is történt.

Churchill azonban, a jelek szerint, le-mondott arról, hogy továbbra is „béké-barátként” tetszelegjen önmaga előtt, mert nemcsak, hogy nem bélyegzte meg az emberiség elleni gyilkos szándéku merény-lelet, (amelynek ezuttal „csak” néhány japán halász esett áldozatul), hanem mint-egy alázatos följajrással Amerika felé, — a Reuter ügynökség jelentése szerint — kinyilvánította, hogy nem áll szándékában az amerikai kormányt a robbantási kísér-letek beszüntetésére kérni.

Nagybritannia kormányának elnöke te-hát nagyon messzire távolodott a múlt év elején elfoglalt álláspontjától, amikor tud-valóan, Anglia, az Egyesült Államok és a Szovjetunió között kormányfői sikon-való tárgyalásokat sürgetett. Annak bizo-nyítására, hogy Churchill mostani maga-tartása szöges ellentétben áll az angol nép hangulatával, elég megemlíteni, hogy még a konzervatív párt (Churchill pártja) „balszárnnyának” számos képviselője is csalódottan vette tudomásul vezérének —

a minden kétséget kizáróan — kívülről diktált legújabb megnyilvánulását.

Elképzelhető ezeken, hogy a nép bi-zalmára spekuláló labouristák bevanista „balszárnnya” hogyan igyekszik igazolni az angol tömegek előtt, hogy ők mindent megtesznek az atomrobbantási kísérletek megszüntetéséért. Egyik szóvivőjük, Ri-chard Crossman azt követelte a „Sunday Pictoral” című lapban, hogy Winston Chur-chill közölje Eisenhowerrel és Dullessal: vagy lemondanak a hidrogénbomba-teszt-giáról és Anglia mellé állnak egy legma-gasabb szintű értekezlet összehívásában, vagy pedig szembe kell nézniük a maguk-ramaradás lehetőségével.

Nyilván Churchill, az irodalmi Nobel-dí-j nyertese, most a Nobel békédíjra is pályá-zik és ugyanolyan „jogon” akarja azt el-nyerni, mint Marshall tábornok, a Nobel-békédíj legutóbbi kitüntetettje. Ugyilát-szik, ehhez a kitüntetéshez legújabbban a tömeg-gyilkosságra való felkészülésen keresztül-vezet az út. Erre vall az amerikai „új katonai politika” híveinek együttérzése Churchilllel. Az Associated Press távirata szerint az amerikai háborús körök egyik kimagasló személyisége, Knowland köztar-saságpartí szenátor április 5-én kijelentet-te: „egyértelmű Churchilllel, Nagybritannia miniszterelnökével”. Hasonló véleményt nyilvánított Johnson demokratapárti sze-nátor is.

Churchill hétfőn, április 5-én a labouris-ták határozati javaslata felett megindult vita folyamán a kormányfői értekezlet ösz-szehívásával kapcsolatosan kijelentette, hogy merőben más a helyzet most, mint egy esztendővel ezelőtt volt, amikor szem-élyi és nem formáságokhoz kötött talál-kozót ajánlott a három nagyhatalom veze-tői számára. Ennek megfelelően most ugy nyilatkozott, hogy a jelenlegi problémák-kal szemben „bizalmas és magánúton kell állástfoglalnunk szövetségeseinkkel és ba-rátunkkal, az Egyesült Államokkal.”

Nyilvánvaló, hogy Churchill ismét az angol nép tétlenségre hódolt be az amerikai háborús köröknek. Odáig is elment, hogy az atomkísérletek tapasztalatainak kiseré-lése körüli amerikai huzavonát a volt „munkáspárti” kormány rovására írja, mondván: Attlee-kormányának elnöke le-mondott arról az ígényről, hogy az ame-rikai—angol titkos szerződés értelmében ki-cseréljék a katonai jellegű értesítéseket az atomfegyverre vonatkozóan. Attlee ma-gából kikelve megszakította Churchill be-szédét és a miniszterelnök kísérletével szemben, hogy az USA kormányát öszin-te barátként tüntesse fel, rámutatott, hogy az USA szenátusa megtiltotta minden, az atomfegyverrel kapcsolatos tájékoztatást még szövetségese irányában is. Attlee ki-jelentését azzal töltötte meg, hogy ezzel szemben Anglia „még ipari léren sem ré-szesült előnyben.”

Mindezek után látható, hogy egyre éle-sedik az ellentét Anglia lakossága nagy többségének akarata és az amerikai mo-nopolisták szekerét toló angol kormány kö-zött. A „Daily Worker” azt írja, hogy „Chur-chill számos hibát követett el hosszú és válto-zatos pályafutása során, de egyik sem volt olyan súlyos, mint a hétfői szereplése az alsóház vitájában. Teljes mértékben lelep-le ez alkalommal magát az angol nép előtt, hiszen minden lehető mentesítégye-kezett kiagyalni az amerikai kormány vé-delmére, csak hogy ne kerüljön ellentétbe az amerikaiakkal és hogy ne kelljen nyo-mást gyakorolnia az amerikai kormányra egy magasszínvonalú értekezlet összehíva-sa tekintetében.”

Hasonlóképpen ír az angol szabadelvűek lapja, a „News Chronicle” is, hangoztat-ván: nem kellemes számára annak meg-állapítása, hogy Winston Churchill hosszú közéleti szereplésének egyik legsúlyosabb tévedését követte el hétfőn.

Hiába kísérletezett azonban Churchill, nem sikerült tisztára mosnia az atom-őrültjének sötét arcát. A népek élni akarnak, mégpedig tömegmészárlással való fenyegetéstől mentesen. Ennek az óhajnak adott kifejezést Nehru, India miniszterel-nöke is, amikor a hidrogénbomba kísérle-teinek beszüntetését követelte legutóbbi beszédében.

A sokszázmilliós békétábor összefogása azonban az atomfegyvert is ki tudja űlni az őrzőnek kezéből és képes elsőpörri azokat is, akik az emberbőrbe bujtatott fenevadak bünsz védelmére kelnek.

Bakács Béla.

Árucseré-egyezmény India és a Lengyel Népköztársaság között

VARSÓ. (Agerpres). A TASZSZ jelenté-si: A Lengyel Népköztársaság és India kép-viselői egy évre szóló kereskedelmi megá-lapodást írtak alá Delhi-ben, amelynek ér-telmében a Lengyel NK gépfelszerelést, vasuti gördülőanyagot, élelmiszeripari, vegytermékeket, festékanyagot, gyógyszer-t és más iparcikket szállít Indiának, India ércet, bört, cserzőanyagokat, növényi zs-radékot, gyapotot, gyapjút, teát, kávét, borsot és dohányt szállít cserébe.

Tizenöt napra fogházra ítélték André Bonnard-t

BERN. (Agerpres). A büntetőtörvényszék ítéletet hozott An-dré Bonnard egyetemi tanár, a svájci Be-kevédelmi Bizottság elnökének perében. No-ha a híres tudós ellen felhozott vádak alap-talanok, a törvényszék tizenöt napra foghá-z-zal sújtotta Bonnard-t. Az ítélet végrehaj-tását felfüggesztették.

Rohamosan nő a munka-nélküliség az Egyesült Államokban és Kanadában

PITTSBURG. (Agerpres). Az „United Press” jelentése szerint Da-vid J. Macdonald, a CIO-hoz tartozó acé-lipari dolgozók Egyesült Szakszervezetének elnöke kijelentette, hogy a termelés csök-kenése folytán az Egyesült Államokban és Kanadában majdnem 200.000 acéltipari dor-gozó munkanélkülivé vált. Ez a szám a szakszervezet taglétszámának 16 százalé-kát teszi ki. Macdonald kijelentette, hogy az utóbbi két hónap alatt a szakszervezet-nek mintegy 80.000 tagját bocsátották el állásukból. Ezenkívül sok ezer acéltipari munkás csak a hét néhány napján jut mun-kához.

Li Szin Man folytatja háborus usztításait

FENJAN. (Agerpres). A Koreai Központi Távirati Iroda jelen-tése szerint az utóbbi időben mind gyak-ro-rábbak Liszinnan és cinkosainak szemér-metlen háborus nyilatkozatai, amelyek egy újabb „Észak-elleni hadjáratra” uszítanak. A liszinnanista katonai kiállítások a liszinnan-ista hadsereg létszámának emelését és korszerű amerikai fegyverrel való fel-szerelést sürgeti. A liszinnanista légierő vezérkari főnöke nemrég kijelentette, hogy a délkoreai légierőnek nemcsakára lőhaj-tások repülőgépei lesznek. A liszinnanista külügyminiszter kijelentette, hogy „akármik-or meg lehet kezdeni az Észak-Korea kö-leni hadjáratot” és követeli, hogy tizenöt új hadosztályt állítsanak fel Dél-Koreában.

A Koreai Központi Távirati Iroda a liszinnanista vezérek kihívó nyilatkozatait idézve kiemeli Liszinnannak legutóbbi nyi-latkozatát, amely szerint „A békéltárgyala-sok feleslegesek, mivel a koreai kérdést csak fegyverrel lehet megoldani”.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: április 12-ig: Házaság hozománnyal. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

Vasárnap matiné 11.30 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: április 17-ig: Sólaj az utcán. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Jegyelővétel naponta 11 óráig fél 1-ig.

Vasárnap matiné 11.30 óra.

„HERBAK JANOS” mozi: április 13-ig: A megtámadott karaván. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

Vasárnap matiné 11.30 óra.

„I. L. CARAGIALE” mozi: április 11-én: Vakáció Andellal. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

Vasárnap matiné 11.30 óra.

„UJ IDOK” mozi: április 11-én: 1. 10-es számú aktuális román híradó. 2. 2-es szá-mú szovjet híradó. 3. Csapp az asztalra. 4. Az elvarázsolt áruház. Előadások: 3 óráig folytatódólagosan.

Vasárnap matiné 11.30 óra.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): április 13-ig: A gögös herceg. Előadások: hétköznap este 7 óra, vasárnap: 3, 5 és 7 óra.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela): április 13-ig: Az új idők hírnöke. Előadások: hétköznap este 7 óra, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 óra.

—O—

AZ ARADI ÁLLAMI SZÍNHÁZ MŰSORA: Ma, vasárnap, április 11-én délután 4 ó-ra-kor: Titanic Vals és este 8 óra-kor: Mielut turbat.

A. I. Mikoján és Johannes Dickman találkozója

BERLIN. (Agerpres). Az ADN jelenti: A. I. Mikoján, a Szovjetunió Kommu-nista Pártja Központi Bizottsága Elnöksé-gének tagja, a Szovjetunió minisztertanácsának elnökhelyettese, valamint a Szov-jetunió Kommunista Pártjának Németor-szág Szocialista Egyesüppártja IV. kon-gresszusán résztvevő küldöttség tagjai, V. Sz. Szemjonov, a Szovjetunió nagykövét-nek kíséretében április 8-án látogatást tet-tek a Német Demokratikus Köztársaság

népi kamarájának elnökénél. A népi kama-ra elnökségének nevében Johannes Dick-man, a kamara elnöke szívesen üdvö-zölte a vendégeket. Kifejtette előttük a legfelső népképviselői szerv összetételét és tevékenységét, hangsúlyozva, hogy a népi kamara tevékenysége változatlanul az egész német nép nemzeti feladatainak tel-jesítésére és a német—szovjet barátság megerősítésére irányul. A. I. Mikoján Jo-

hannes Dickmannal folytatott beszélgeté-sen hangsúlyozta a népi kamara tevé-kenységének nagy jelentőségét Németország demokratikus és békés fejlődésében. Ezzel kapcsolatban A. I. Mikoján kiemelte a Né-met Demokratikus Köztársaság legfelső ál-lamhatalmi szervének demokratikus jelle-gét, amelyet a nép akarata teremelt meg és amely a nép akarát teljesíti és továb-bi sikereket kívánt munkájához.